

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΗ 1996 ΑΡ. ΦΥΛ. 268 ΔΡΧ. 150

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΥΠΕΡΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ ΟΧΙ ΟΠΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΑ

Το εξοπλιστικό πρόγραμμα της κυβέρνησης που εξαγγέλθηκε πρόσφατα και θα αποτελέσει μια ακόμα θηλιά στο λαιμό του ελληνικού λαού φαίνεται πως θα είναι μια χρυσή ευκαιρία για ρωσόδουλους και τους συνοδοιπόρους τους να προσανατολίσουν τον ελληνικό οπλισμό προς τη ρώσικη αγορά, με όποιες πολιτικές δεσμεύσεις αυτό συνεπάγεται. Όλα δείχνουν ότι το πρόγραμμα είναι επίσης υπέρογκο ώστε όχι μόνο να επιτρέπει αλλά και να επιβάλει ένα μέρος του να καλυφθεί από ρώσικα όπλα. Γιατί αυτά έχουν δύο δήθεν πλεονεκτήματα: το ένα, πολιτικό, ότι παράγονται από μια αντιτουρκική χώρα. Το άλλο ότι είναι φθηνότερα. Όμως το βασικό με τα όπλα που δίνει η Ρωσία είναι ότι είναι άχρηστα δίχως τα ανταλλακτικά τους που αυτή πάντα κρατάει για λογαριασμό της ώστε να εκβιάζει πολιτικά.

Στη βάση αυτή το διάστημα των δύο τελευταίων μηνών Έλληνες και Ρώσοι ανώτατοι αξιωματικοί έχουν αποδυθεί σε μια εργώδη ανταλλαγή επισκέψεων, που, απ' ό,τι φαίνεται, σύντομα θα στεφθεί με επιτυχία (προς δόξα των ρώσικων συμφερόντων, βέβαια).

Στο διάστημα 30 Σεπτεμβρίου - 4 Οκτώβριου αντιπροσωπεία ελλήνων αξιωματικών του στρατού ξηράς πήγε στη Ρωσία για να ενημερωθεί για τα ρώσικα αντιαεροπορικά συστήματα, και συγκεκριμένα για το σύστημα S-300V, που θεωρείται ανταγωνιστικό του αμερικάνικου Patriot. Ακόμα συζητήθηκε το ενδεχόμενο αναβάθμισης του ήδη ενταγμένου στον ελληνικό στρατό αντιαεροπορικού συστήματος OSA.

Αυτή όμως ήταν μόνο η αρχή. Στο διάστημα 8-10 Οκτώβριου οι ρώσοι συνταγματάρχες Κολουπάγεφ και Ματσούλιν και ο πλοίαρχος Κρασόφσκι, ειδικοί σε τακτικές και συστήματα ηλεκτρονικού πολέμου, ήρθαν στην Ελλάδα για να συζητήσουν με τους έλληνες επιτελείς τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές στρατιωτικής και τεχνολογικής συνεργασίας (κατά τα άλλα η Ελλάδα είναι μέλος του ΝΑΤΟ). Επίσης επισκέφθηκαν την ΕΑΒ για το ενδεχόμενο συμπαραγωγών.

Όσο προχωράει ο καιρός οι “επισκέψεις” πυκνώνουν σε όλο και ψηλότερο επίπεδο. Στις 14-18 Οκτώβριου ο αρχηγός του γενικού επι-

τελείου αεράμυνας της Ρωσίας υποπτέραρχος Βίκτορ Σινίτσιν συζητήσε στη χώρα μας με επιτελείς του ΓΕΑ για την αγορά του S-300V.

Ακολούθησε στις 11 Νοέμβριου επίσκεψη στη Ρωσία πολυμελούς ελληνικής αντιπροσωπείας αξιωματικών και των τριών όπλων μαζί με ανώτατους αξιωματούχους της γενικής διεύθυνσης εξοπλισμών και συζητήθηκαν το θέμα των αντιαεροπορικών και ζητήματα συντήρησης του ρωσικού οπλισμού που ήδη διαθέτει η χώρα μας.

Στις 27 Νοέμβριου θα πάει στη Ρωσία ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας αντιπτέραρχος Αντωνετσής μαζί με τον υποπτέραρχο Βόρρη και το σμήναρχο Παγώνη.

Βλέπουμε ότι με τις “επαφές” αυτές καλλιεργείται από την ελληνική πολιτική ηγεσία στους αξιωματικούς και ένα κλίμα “στροφής” του στρατού προς τη Ρωσία, η οποία σκόπιμα εμφανίζεται ως το αντίπαλο δέος απέναντι στην Τουρκία. Ό-

πως αναφέρει σχετικό δημοσίευμα της *Ελευθεροτυπίας* (17/11), από την οποία αντλήσαμε τις παραπάνω πληροφορίες, «αρμόδιοι παράγοντες του ΥΕΘΑ σημείωναν την περασμένη βδομάδα ότι τα ρωσικά οπλικά συστήματα ενσωματώνουν υπερσύγχρονη τεχνολογία (σ.σ. Να πού πάνε τα λεφτά που στέλνει η Δύση υποτίθεται για την ανακούφιση του εξαθλιωμένου ρώσικου λαού), η οποία παραμένει άγνωστη στην Τουρκία. Τόνιζαν ότι η Ελλάδα έχει λάβει διαβεβαιώσεις ότι η Ρωσία δεν προτίθεται να πωλήσει εξελιγμένα όπλα στην Τουρκία, παρά τις σχετικές “διακηρύξεις” στις οποίες προβαίνει συχνά τον τελευταίο καιρό η Άγκυρα».

Και η κυριότερη, ίσως, επισήμανση του ανυπόγραφου άρθρου, που δείχνει πώς ο πρώην ηγέτης της αυτοδυναμίας, ο Τσοχατζόπουλος, αλληθωρίζει προς Ρωσία μεριά: «Οι ίδιοι παράγοντες του ΥΕΘΑ σημειώνουν ότι τυχόν στροφή (και) σε ρωσικά οπλικά συστήματα έχει και πο-

λιτικές παραμέτρους, καθώς ενισχύει και μια στενότερη συνεργασία με τη Μόσχα, την οποία φαίνεται να επιδιώκει και ο υπουργός Άμυνας Ακης Τσοχατζόπουλος στο πλαίσιο ενός ευρύτερου γεωπολιτικού “παιχνιδιού” της Ελλάδας».

Εμείς το έχουμε πει επανειλημμένα: Ο αντιτουρκισμός οδηγεί κατευθείαν στην αγκαλιά της Ρωσίας. Μόνο που αυτή η αγκαλιά είναι τόσο σφιχτή, που καμιά φορά πνίγει και αυτούς τους εμπνευστές της.

Ο ελληνικός λαός πρέπει ν' αντισταθεί τόσο στους εξοπλισμούς γενικά όσο και στο ρώσικο σφιχταγκάλιασμα, γιατί μόνο την εθνική ανεξαρτησία δεν εξυπηρετούν.

Από την άλλη πλευρά του Αιγαίου, η καθυστέρηση των ΗΠΑ να παραδώσουν στην Τουρκία τα αγορασμένα ελικόπτερα “Κόμπρα” (η Ελλάδα ήδη διαθέτει αρκετά απ' αυτά) και τρεις φρεγάτες, καθώς και οι νέοι διεθνείς προσανατολισμοί της κυβέρνησης Ερμπακάν, οδήγησαν την τουρκική κυβέρνηση να

διαπραγματευτεί με τη σοσιαλφασιστική Κίνα την αγορά πυραύλων μεγάλου βεληνεκούς (από χίλια ως 13000 χλμ.) Dong-seng. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του τουρκικού Τύπου, μακροπρόθεσμα σχεδιάζεται κοινή τουρκοκινεζική συμπαραγωγή των πυραύλων αυτών.

Τελικά, η ελληνοτουρκική σύγκρουση δουλεύει για το ρωσοκινεζικό άξονα του πολέμου.

Από τη δικιά μας πλευρά, των ελλήνων δημοκρατών και πατριωτών, γίνεται πιο επιτακτική η ανάγκη καταγγελίας των εξοπλισμών, γενικά, αφού η ένταση με την Τουρκία είναι τεχνητή και καθοδηγείται από τους σοβινιστές και τους πράχτορες της Ρωσίας, αλλά και ειδικά, αφού αυτοί οι εξοπλισμοί θα φέρουν τους ρώσους χίτλερ μέσα στη χώρα σαν εγγυητές της άμυνας της και της ανεξαρτησίας της. Τα ρώσικα όπλα σημαίνουν φασισμό και υποδούλωση της χώρας στους νέους χίτλερ.

ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΩΧΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗ ΧΩΡΑ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΟΥ ΡΚΚ

Κάθε πράγμα έχει μέσα το αντίθετό του και μια αρνητική εξέλιξη κρύβει μέσα της την αντίστροφη θετική.

Το φετινό Πολυτεχνείο χαρακτηρίζεται από το πέρασμα του ελέγχου του χώρου της γιορτής στα χέρια του σοσιαλφασισμού. Οικοδόμοι και κνίτες φοιτητές με επικεφαλής τους το Μαρκάτο παίρνουν την εξουσία στο χώρο που συμβολίζει περισσότερο από κάθε άλλον τη μεταδιχτατορική αγωνιστική συνείδηση του λαού. Χρειάστηκε μια δεκαετία προβοκάτσας και πολιτικών εκκαθαρίσεων μέσα στην άρχουσα τάξη για να φτάσει ο σοσιαλφασισμός σ' αυτή την επιτυχία. Όμως το ίδιο αυτό Πολυτεχνείο είχε μέσα του, σα δευ-

τερεύουσα πλευρά, την αντίθετη κίνηση. Ένα αριστερό τμήμα της πρωτοπορίας, που πολιτικά είναι ακόμα εξαρτημένη από τη γραμμή του σοσιαλφασισμού, σε συνεργασία με τους συνειδητούς αντισοσιαλφασίστες πετάει τους τραμπούκους του ΡΚΚ έξω από την κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου και τους καταγγέλλει για πρώτη φορά ανοιχτά στο λαό σαν τέτοιους. Το ψευτοΚΚΕ μόλις που καταφέρνει να τους περισώσει και να τους κρατήσει στην άκρη του περιβόλου, δίχως όμως να μπορέσει να τους διασώσει πολιτικά.

Αυτή η διπλή αντιθετική κίνηση δεν είναι ολότελα συμπτωματική. Όταν το ψευτοΚΚΕ πλησιάζει στην εξουσία είναι για τους ίδιους

λόγους που ένα άλλο ομοιαίμακτο πραχτορείο της Ρωσίας σαν το ΡΚΚ αποκαλύπτει το δικό του υπερδεξιό χαρακτήρα και απομονώνεται.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το ΡΚΚ χτυπάει τουρκικές αριστερές οργανώσεις. Ούτε είναι η πρώτη φορά που καταγγέλλεται για τους τραμπουκισμούς του από έλληνες δημοκράτες. Όμως για πρώτη φορά η καταγγελία ενάντια του παίρνει έναν τόσο κεντρικό και έντονο πολιτικό χαρακτήρα. Αυτό συμβαίνει επειδή ενάντια του έχουν μαζευτεί πια πολλά.

Η σταγόνα που έκανε το ποτήρι να ξεχειλίσει ήταν η επίθεση που εξαπόλυσε το ΡΚΚ στο Λαύριο ενάντια στον πιο κεντρικό του στό-

χο, το ΤΔΚΡ, αλλά και στο ΡΚΚ - Risgari.

Συγκεκριμένα τη Δευτέρα 11/11/96 μια ομάδα τραμπούκων του ΡΚΚ επιτέθηκαν με ξύλα και μαχαίρια και τραυμάτισαν δύο μέλη του ΤΔΚΡ (Επαναστατικό Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας) και κατέστρεψαν το σπίτι που έμεναν. Την ίδια ώρα ομάδα 40 μελών του ΡΚΚ επιτέθηκε στο πολιτιστικό στέκι των οπαδών του ΤΔΚΡ στην Ανάβυσσο. Το κατέστρεψαν ολοσχερώς και τραυμάτισαν άτομα. Από τις δύο αυτές επιθέσεις 5 μέλη του ΤΔΚΡ βρέθηκαν στο νοσοκομείο (από μαχαιρώματα, με σπασμένα χέρια κ.λπ). Ταυτόχρο-

ΑΝΑΤΡΑΠΗΚΕ Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛ-ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΕΤΑΛΛΟΥ

Οι σ. Γουρνάς και Λιακόπουλος εκλέχτηκαν στο ΔΣ του Συνδικάτου

Ο παραπάνω πίνακας δείχνει συγκριτικά τα αποτελέσματα των εκλογών στο Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά, αποτυπώνοντας με αριθμούς μια από τις πιο σοβαρές μάχες που δόθηκαν στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Στο συνδικάτο αυτό, απ' ό,τι γνωρίζουν οι τακτικοί αναγνώστες της Ν.Α., διεξάγεται μια μετωπική σύγκρουση ανάμεσα στο σοσιαλισμό του ψευτοΚΚΕ και στο ταξικό δημοκρατικό συνδικαλιστικό κίνημα που έχουν συγκροτήσει οι κομματικές δυνάμεις της ΟΑΚΚΕ. Η πάλη αυτή, που δίνεται με ιδιαίτερη σκληρότητα, οξύνθηκε σε αποφασιστικό σημείο την προηγούμενη άνοιξη.

Ήταν η περίοδος εκείνη που το ψευτοΚΚΕ, στηριγμένο στο συνδικαλιστικό του μηχανισμό (Συνδικάτο Μετάλλου, Σωματείο ΝΑΥΣΙ), στο μεγάλο κεφάλαιο της Ζώνης που ελέγχει (Καλογερίδης) και στις φιλικές του δυνάμεις μέσα στο κράτος και στην κυβέρνηση, έκανε τη μεγάλη του επίθεση για το χτύπημα της Ζώνης και την εξασφάλιση του ολόπλευρου ελέγχου πάνω της.

Το σχέδιο του ήταν το εξής:

Μέσα από τις λεγόμενες "δυναμικές κινητοποιήσεις" να χτυπηθεί η αξιοπιστία της Ζώνης στο διεθνές εφοπλιστικό κεφάλαιο με στόχο να βγει η Ζώνη έξω από την παγκόσμια αγορά, και μέσα από την εξασφάλιση φτηνής εργατικής δύναμης στον Καλογερίδη να κυριαρχήσει ο δίκος του άνθρωπος και να μονοπολήσει τη Ζώνη.

Ταυτόχρονα μέσα από το μέτωπο με τους έλληνες ακτοπλόους, μέτωπο που φάνηκε ανοιχτά στις "κινητοποιήσεις" για το καμποτζ, θέλησε να μετατρέψει τη Ζώνη, ένα από τα πιο δυνατά παγκόσμια κέντρα της επισκευής των πλοίων, σε συνεργείο επισκευής των ελληνικών ακτοπλοϊκών, δίνοντας μ' αυτόν τον τρόπο τα τελικά χτυπήματα σ' ό,τι έχει μείνει όρθιο στη ναυπηγική βιομηχανία.

Παράλληλα, πιέζοντας με τις φιλικές του δυνάμεις μέσα στο κράτος και στην κυβέρνηση προσπαθεί να δώσει άδεια ναυπηγείου στον Καλογερίδη, έτσι ώστε να εξασφαλίσει για τον εαυτό του κρατικές παραγγελίες, ιδιαίτερα σε μικρά σκάφη του Λιμενικού. Έχουμε δηλαδή να κάνουμε με μια διαλυτική - σαμποταριστική πολιτική που προσπαθεί να μετατρέψει ένα δυναμικό κλάδο που επιβιώνει στην παγκόσμια αγορά της επισκευής πλοίων σε ένα "μαγαζί" κάτω από το δικό του έλεγχο και κυριαρχία.

Οι κομματικές-συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΟΑΚΚΕ μπήκαν μπροστά για την ανατροπή αυτών των σχεδίων υπερασπίζοντας τη λειτουργία της Ζώνης, το ψωμί και τη δουλειά των χιλιάδων εργατών.

Αποκάλυψαν τα σχέδια του ψευτοΚΚΕ και, συγκροτώντας την Επιτροπή Αγώνα, κάλεσαν όλους τους εργάτες σε ενότητα για την ανατροπή αυτών των σχεδίων.

Η μάχη που δόθηκε είναι γνωστή στους αναγνώστες μας. Συμπερασματικά μπορούμε να επαναλάβουμε πως αποτέλεσμα ήταν η προσωρινή αναστολή των σχεδίων του ψευτοΚΚΕ, αναστολή που φάνηκε με την οπισθοχώρηση του Καλογερίδη στην επιβολή του δωρου, αλλά και στο προσωρινό σταμάτημα των προποκατόρικων κινητοποιήσεων του ψευτοΚΚΕ. Όλα τώρα παίζονταν στις εκλογές του Συνδικάτου.

Ο σοσιαλισμός, για να επιβάλει τα σχέδιά του, έπρεπε πάση θυσία να τελειώνει με την ΟΑΚΚΕ και, ιδιαίτερα, με τους συντρόφους Γουρνά και Λιακόπουλο που δίνουν πρωτοπόρα τη μάχη στη Ζώνη. Έτσι προσπάθησε να συγκροτήσει ένα μαύρο μέτωπο εναντί τους, ένα μέτωπο για τη συνδικαλιστική τους εξόντωση.

Το σύνθημά ήταν: *Έξω οι Γουρνάς και Λιακόπουλος από το Διοικητικό Συμβούλιο*, και απευθυνόταν, όπως πάντα, στις σοβινιστικές δυνάμεις.

Από την άλλη πλευρά ο Καλογερίδης και ένα τμήμα της αστικής τάξης της Ζώνης εξαπέλυσαν μια τρομοκρατική επίθεση απειλώντας τους εργάτες πως, αν πάνε μαζί μας, δεν πρόκειται να ξανατιάσουν δουλειά.

Εδώ το ψευτοΚΚΕ προσπάθησε να φτιάξει ένα δεύτερο μέτωπο με την εργοδοσία εναντί τους. Ένα μέτωπο που στηριζόταν στο φόβο της εργοδοσίας απέναντι στην πολιτική μας της υποστήριξης των εργατικών συμφερόντων.

Το μέτωπο του ψευτοΚΚΕ με το σοβινισμό στόχευε να εμποδίσει την πιο πλατιά συσπείρωση που καλούσαν οι δυνάμεις της ΟΑΚΚΕ, προβάλλοντας τις θέσεις μας και τη διεθνιστική δράση της Οργάνωσης:

-Όχι στους οπαδούς του Ουράνιου Τόξου, έγραφε η προκήρυξη της ΕΣΑΚ.

-Όχι στους "σκοπιανούς" Γουρνά και Λιακόπουλο, έλεγαν στον κόσμο κυκλοφορώντας αποσπάσματα του Ελεύθερου Τύπου και του Αδέσμευτου.

Η βρώμικη και ύπουλη αυτή προ-

παγάνδα βρήκε έδαφος μέσα στην Επιτροπή Αγώνα, όπου ήταν και ο κύριος στόχος της, με αποτέλεσμα αυτή να διασπαστεί από συνδικαλιστές που υποτάχτηκαν στις πιέσεις του Καλογερίδη και τμημάτων ακραίων - σοβινιστικών της Ν.Δ., οι οποίοι προσπάθησαν να διώξουν μέσα από την Επιτροπή Αγώνα τους συντρόφους μας X και όταν δεν το κατάφεραν, συγκρότησαν άλλο ψηφοδέλτιο με την επωνυμία "Ανεξάρτητοι".

Από την άλλη πλευρά, το μέτωπο αυτό του ψευτοΚΚΕ βρήκε απήχηση μέσα στην ΠΑΣΚΕ, η οποία αρνήθηκε το κάλεσμα σε ενότητα που απευθύναμε σ' όλες τις αντιπολιτευτικές δυνάμεις, στο όνομα των "αντεθνικών θέσεων του Γουρνά και του Λιακόπουλου".

Απέναντι σ' αυτές τις επιθέσεις και τα μαύρα μέτωπα η οργάνωση απάντησε ανοιχτά, με εμπιστοσύνη στους εργάτες, καλώντας σε ενιαίο αντισοσιαλιστικό μέτωπο. Η προεκλογική μας καμπάνια ξεκίνησε με προκήρυξη των σ. Γουρνά και Λιακόπουλου που απαντούσε στη βρώμικη επίθεση, βάζοντας ανοιχτά τις ξεκάθαρες διεθνιστικές θέσεις της Οργάνωσης.

Ταυτόχρονα δόθηκε νικηφόρα η μάχη για την υπεράσπιση της Επιτροπής Αγώνα από τους διασπαστές, ενώ όλη μας η τακτική επικεντρώθηκε στην ενότητα των εργατών της Ζώνης ενάντια στο σοσιαλισμό.

Η θέση μας αυτή και η επίμονη πάλη που ακολούθησε δικαιώθηκε στα εκλογικά αποτελέσματα.

Η Επιτροπή Αγώνα όχι μόνο στάθηκε όρθια στις επιθέσεις, αλλά ήταν η μόνη δύναμη σε σχέση και με την ΕΣΑΚ και με την ΠΑΣΚΕ που ανέβασε σημαντικά το εκλογικό της ποσοστό και οι σύντροφοι Γουρνάς και Λιακόπουλος εκλέχτηκαν στο Διοικητικό Συμβούλιο, ενώ ο συνδυασμός εξέλεξε και από τρεις αντιπροσώπους στην ΠΟΕΜ και στο Ε.Κ.Π.

Η επίθεση κατέρρευσε γιατί όπως όλοι οι αντιδραστικοί, έτσι τώρα και ο σοσιαλισμός έκανε ένα λάθος: Υποτίμησε τους μακροχρόνιους δεσμούς αγώνα που δένουν τους συντρόφους με τους εργάτες και πίστεψε πως θα ξεμπερδέψει έτσι εύκολα μαζί τους.

Η ήττα του αυτή αποκτά μια γενικότερη πολιτική σημασία. Γιατί ο σοσιαλισμός στο Συνδικάτο Μετάλλου έδινε, επικεφαλής, για λογαριασμό όλης της αντίδρασης τη μάχη ενάντια στην ΟΑΚΚΕ. Γιατί είναι πρώτης γραμμής ζήτημα για

όλη την αντίδραση να μη συνδεθεί η γραμμή της ΟΑΚΚΕ με το εργατικό κίνημα. Όχι μόνο από την πλευρά της πάλης για την ανάπτυξη και τη δημοκρατία στον τόπο. Όταν κεντρικά στελέχη της ΟΑΚΚΕ εκλέγονται σε βασικά συνδικάτα, όταν η συνδικαλιστική γραμμή μας κατακτά εκλογικό ποσοστό 12% σε μαζικούς εργατικούς χώ-

ρους, τότε πραγματικά η αντίδραση έχει κάθε λόγο να ανησυχεί!

Τώρα βρισκόμαστε μπροστά στο ξεκίνημα νέων αγώνων στη Ζώνη.

Η Επιτροπή Αγώνα, ιδιαίτερα ενισχυμένη από το εκλογικό αποτέλεσμα, θα δώσει όλες τις δυνάμεις για την αποτροπή της επίθεσης του σοσιαλισμού και την υπεράσπιση των εργατών της Ζώνης.

Πολυτεχνείο: Απόπειρα να εμποδιστεί η γιορτή για τους μαθητές

Όπως αναφέρουμε και σε άλλα άρθρα της Ν.Α. το φετινό Πολυτεχνείο έγινε προσπάθεια να περάσει στα χέρια του σοσιαλισμού από τη μια και από την άλλη να ξεχαστεί ο ρόλος του στρατού σ' αυτή την επέτειο μιας και ο στρατός δεν μπορεί παρά να στηρίζει κάθε φασισμό άρα και το σοσιαλισμό όταν προχωράει προς την εξουσία. Τι έμενε λοιπόν από το πολυτεχνείο που χαλούσε τα σχέδια των καπληγυτών; Μα τι άλλο παρά η νεολαία. Το Πολυτεχνείο από φέτος τουλάχιστον δεν έπρεπε να ήταν στα χέρια της νεολαίας. Και νεολαία σημαίνει φοιτητές, μαθητές.

Η επιδίωξη αυτή φάνηκε με δύο κινήσεις. Μία κίνηση ήταν αυτή που γράφουμε αναλυτικά σε άλλα άρθρα μας και έχει να κάνει με την προσπάθεια παραγκωνισμού της ΕΦΕΕ από την περιφύρηση του Πολυτεχνείου και την υποκατάστασή της από το συνδικάτο οικοδόμων (!). Η δεύτερη κίνηση έχει να κάνει με την προσπάθεια να σταματήσει η γιορτή του Πολυτεχνείου να γίνεται στα σχολεία με έναν τρόπο που να αποκτά μεγάλο ιδεολογικό βάρος. Κυρίως όμως το σταμάτημα της γιορτής είχε στόχο να εμποδίσει τους μαθητές να καταβαίνουν αυθόρμητα και να καταθέτουν στεφάνια δίνοντας ένα ρεύμα ανεξαρτησίας και σπάζοντας την ιεροτελεστία του σοσιαλισμού. Κάπως έτσι καταγράψαμε αυτή τη δεύτερη κίνηση και σας τη μεταφέρουμε.

Τρεις μόνο περίπου μέρες πριν τη γιορτή του Πολυτεχνείου, ημέρα Τρίτη 12-11-96 -στα σχολεία η γιορτή θα γινόταν την Παρασκευή- ήρθε έγγραφη ανακοίνωση του υπουργείου με υπογραφή του Ανθόπουλου, υφυπουργού παιδείας, και ημερομηνία 30-10-96 που ανέφερε ότι η γιορτή του Πολυτεχνείου όπως και της Εθνικής Αντίστασης θα γινόταν η μεν πρώτη την Παρασκευή 15-11-96 και η δεύτερη την Παρασκευή 22-11-96 τις τρεις τελευταίες ώρες των μαθημάτων. Τις πρώτες ώρες θα

γίνονταν κανονικά τα μαθήματα. Αυτό το έγγραφο όπου έγινε γνωστό γρήγορα προκάλεσε αντιδράσεις έντονες και διαμαρτυρίες τόσο από το μέρος των μαθητών όσο και από το μέρος των καθηγητών.

Απ' όσο ξέρουμε έγινε την Τετάρτη συνάντηση της ΟΛΜΕ και του Αρσένη για το θέμα αυτό. Ο Αρσένης έδειξε να αγνοεί το περιεχόμενο αυτού του εγγράφου και υποσχέθηκε στην ΟΛΜΕ ότι θα ερχόταν νέα ανακοίνωση για τον εορτασμό του Πολυτεχνείου, που θα αναιρούσε την προηγούμενη, και ότι η γιορτή θα γινόταν κανονικά, όπως άλλες χρονιές, χωρίς να γίνουν μαθήματα. Είναι χαρακτηριστικό ότι την Τετάρτη καμία υπηρεσία του υπουργείου δεν ήταν σε θέση να απαντήσει υπεύθυνα αν τελικά θα γινόταν η γιορτή του Πολυτεχνείου στα σχολεία με ή χωρίς μαθήματα. Γίνονταν αλληπάλληλες συνεδριάσεις εκείνη τη μέρα. Τελικά την Πέμπτη, μια μόνο μέρα πριν τη γιορτή ήρθε η νέα ανακοίνωση του υπουργείου που έλεγε ότι θα γίνει γιορτή χωρίς μαθήματα και ότι την ίδια μέρα θα γιορτάζονταν και η μέρα της εθνικής μας αντίστασης αντί για τις 25-11-95.

Η εκτίμησή μας στα παραπάνω γεγονότα είναι ότι η δεύτερη αυτή κίνηση αποδυνάμωσης του Πολυτεχνείου σαν τέτοιου και η προσπάθεια να περάσει στο περιθώριο το επαναστατικό του περιεχόμενο που το έκφραζε βασικά η μαθητική νεολαία έπεσε στο κενό και απέτυχε οικτρά κάτω από την πίεση την νεολαίας και του δημοκρατικού λαού αυτής της χώρας.

Πιθανολογείται ότι αυτό που έγινε φέτος ήταν μια απόπειρα για το τέλος της γιορτής του Πολυτεχνείου στα σχολεία.

Ας έχουν όμως υπόψη τους αυτού που κάνουν ύπουλα σχέδια γι' αυτό το λαό ότι δεν αφήνει εύκολα τις τακτικές τους και τις θυσίες του και ότι θα τον έχουν αντίπαλο αν τολμήσουν να του τις αφαιρέσουν.

